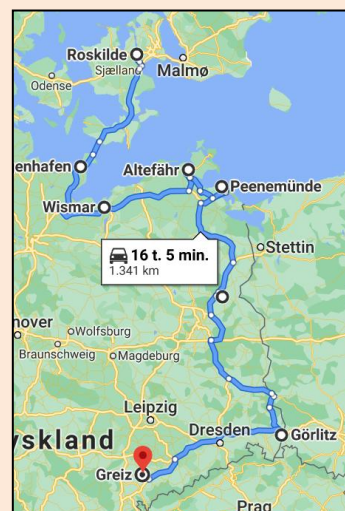

EFTERÅRSTUR TYSKLAND 1: Roskilde-Greiz

26/8 til 6/10-2020

Hjemmefra til Peenemünde

Tirsdag, den 26. august, starter vi - bevæbnet med en stor pakke mundbind og rigeligt med desinfektionssprit - med destination Tyskland. Selvfølgelig har vi stillet os det spørgsmål om forsvarligheden af at rejse uden for landets grænser. Men reglerne dér er p.t. noget strammere end i Danmark og smittetrykket lidt lavere end herhjemme - i hvert fald der, hvor vi skal hen. Så vi er helt trygge, da vi begiver os afsted. Dertil kommer, at Tyskland ikke just er udland for os. En af os er dansk-tysk, og vi har nær familie og bolig i det Sydtyske, så det føles som "at komme hjem".

Heiligenhafen bliver den første overnatning efter færgen Rødby-Puttgarden. Der findes en større stellplads med høflig selvbetjening via en automat, som vi kender det fra de danske lystbådehavne. Stellpladsen er pænt fyldt op, vejret ikke just venligt sindet. Således danser camperen om natten heftigt can-can i de voldsomme stormstød, og oppe på taget lyder det, som om Vorherre er ved at tømme det halve af Østersøen lige i hovedet på vores standhaftige Franz.

Frokostpause på vej til Wismar

I *Wismar*, vores næste destination, vælger vi stellpladsen *Lütt-Moor*, 4,5 km fra centrum. Vi kan ikke finde anden mulighed. I disse Corona-tider er det bedst at ringe i forvejen. Så jeg kontakter stellpladsen, men det behøvedes jeg såmænd ikke. Der er masser af plads, da vi ankommer. Stellpladsen (også til campingvogne) er anlagt i terrasser, og fra flere af

dem kan man lige skimte Wismars kirketårne ikke så langt herfra. Cykelturen ind til centrum tager da også kun nemme 15 minutter ned ad cykelstien. Wismar er - det viste vi jo godt - en historisk og meget spændende by, hvorfor vi hurtigt bliver enige om, at den årlige tur til et julemarked skal gå hertil, når tiden er inde - uden autocamper. Det må være den rene idyl og et godt alternativ til Lübeck. (Anmærkning: ingen julemarked i år pga. Corona).

Efter en øl på torvet forsætter vi vores spadseretur. Da vi er parate til aftensmad er det udsete spisested desværre booket fuldt op; Corona-restriktionerne påbyder nemlig halveringen af antallet af gæster. Vi burde have reserveret. Derfor bliver det et sted længere henne. Her er til gengæld næsten gabende tomt - med god grund, som det viser sig.

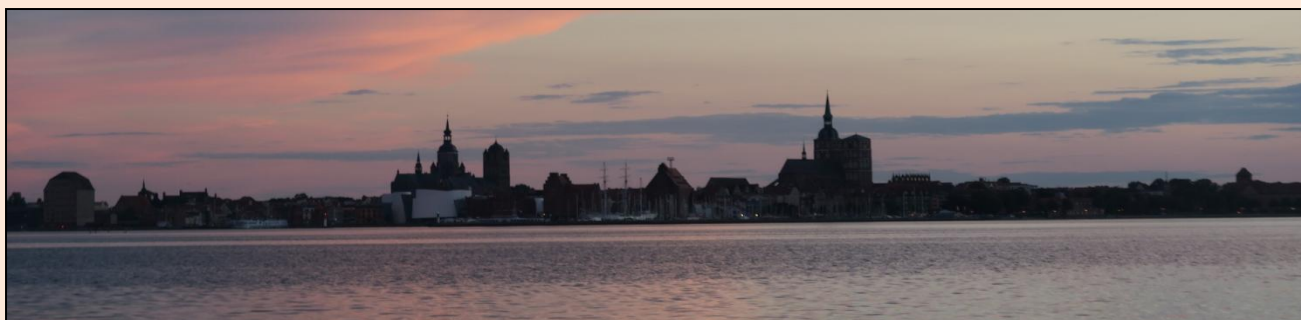

Wismar

Næste dag fortsætter vi mod **Stralsund** i grå- og regnvejr. Der findes et par stellpladser. Den ene ligger lige ved siden af hovedvejen, den anden tæt på centrum men tæt pakket og minder mest om en stor parkeringsplads. Ikke lige os. Hvad så? Efter en kort rådslagning og nogle internet-klik på mobilen stiler vi mod den eneste alternative mulighed, nemlig den nærmeste campingplads - beliggende på Rügen-siden lige overfor Stralsund og ved den lille lystbådehavn **Altefähr**. Det er heldigvis tæt på. En udmærket plads, finder vi ud af. Stralsunds skyline fylder horisonten og ser spændende ud. Ydermere afgår der en passager-færge over mod byen, kun 5 minutters gang fra campingpladsen. Så her vil vi indlægge et par pausedage. Nu er det også klaret op, og der er løfte om fint byvejr til i morgen.

Altefähr lystbådehavn og det velbesøgte spisested med speciale i fiskeretter. Færgelejet ligger lige bagved. Stralsund skimtes i horisonten. Aftenen falder på og lover godt vejr til næste dag. Perfekt.

Det ender med to overliggertage. Den første dag tager vi - som planlagt - færgen over til Stralsund. Det er en sejltur på ca. 15 minutter inkl. på- og afmønstring.

Stralsund tager sig flot ud fra vandsiden, denne solfyldte formiddag med perfekt vejr til sightseeing.

På sejlturen fra Altefährr til Stralsund skal der bæres mundbind. Det skulle man endnu ikke i Danmark. Vi passerer skoleskibet Gorch Fock.

Færgen lægger til i det interessante, lidt hippe havneområde, derfra er det kun ganske kort til Alter Markt. Vi spiser frokost med udsigt til det historiske UNESCO-fredede smukke rådhus, udenfor og i solskin.

Midt på pladsen pulser et springvand op ad en fordybning. En stor, sort hund snapper

utrætteligt efter vandstrålen, hver gang den skyder op - til stor forlystelse for det samlede publikum. Det er ret sjovt.

Vi smutter inden for kirkerne St. Nikolai og St. Maria, slentrer gennem gyder og stræder, køber 3 stof-mundbind til 10 € i forskellige farver (et med spragledede dødningehoveder på, som min hjerne ubegribeligvis i lang tid opfattede som blomster) og tager færgen hjem igen kl. 15.15 med efterfølgende afslapning.

Indtryk fra Stralsund. I godt vejr trives udendørslivet, nogen gange er det svært at overholde afstand.

Mundbind ryger på pr. automatik. Det bliver en naturlig del af vores rejseliv gennem Tyskland.

På vores sædvanlige aftentur følger vi stien gennem den tilgrænsende skov, lige ned til Altefährs lille havn og forbi en udfordrende trætop klatrerute, ret perfekt for børnefamilien. Også en fin strandbred findes her. Alt i alt et virkelig hyggeligt sted med leben og feriestemning. Heldigt, at vi fravalgte stellpladserne ovre på Stralsund-siden.

Også på dag 2 skinner solen, og vi begiver os derfor på en længere cykeltur ind i baglandet. Her oplever vi slående eksempler på mildest talt antikverede cykelstier fra DDR-tiden, i sin tid anlagt efter de forhåndenværende mulighedsprincip. De skiftende, temmelig ujævne belægninger får både ge-

bisset og cyklen til at klapre højt.

Landskabet er øde, fladere end fladt og med udbredte roe- og (afhøstede) majsmarker. Meget ensformigt og temmelig kedeligt. Pludselig dukker der den lille flække *Rampin* op. Inden vi når at undre os for meget over de mange parkerede biler går det op for os, at der her ligger et bryggeri med tilhørende *Biergarten* og udsalg af diverse mad og drikke. Et trækplaster midt i dette flade ingenting og lige det rigtige for en søndags-udflugt i det gode vejr. Derfor de mange mennesker. Vi får en forfriskning, derefter er det retur til campingpladsen. Aftensmaden bliver den tyske variant af fish & chips som take-away.

En drink i et stille hjørne af bryggeriets velbesøgte *Biergarten*, inden vi cykler tilbage.

Igen går dagens aftenrunde ned til den lille havn i Altefähr med Stralsunds smukke silhuet, malerisk og dragende ovre på den anden side af sundet.

Efter 3 overnatninger fortsætter vi over den store Rügenbro (foto) tilbage til fastlandet.

Næste mål er *Peenemünde* ovre på øen Usedom. På google tager det kun 1t 20 minutter, men vi er næsten 3 timer om det. I *Wolgast* er broen til/fra Usedom nemlig oppe og ventetiden er ualmindelig lang.

Det er vores plan, at vi som det første besøger det historisk-tekniske museum med den ikoniske V2-raket fra 2. verdenskrig. Bagefter vil vi slå os ned på stellpladsen lige ved. Den er et sjovt, lidt unikt sted på et stort græsareal. Man stiller sig, hvor der er plads, og satser på gensidig hensyntagen.

Aftensmaden nyder vi udenfor og i solskin. Det har været strålende vejr hele dagen. Skønt.

Historisch-Technisches Museum i Peenemünde. "Vergeltungswaffe" V2 byder den besøgende velkommen på grønsværen uden for den tidligere fabriksbygning. ↑

←

Et kig indenfor. Altid med mundbind på, uanset hvilket museum det drejer sig om.

Et kig oppe fra fabriksbygningens øverste platform og ned mod stellpladsen. Beliggenheden er faktisk rigtig idyllisk. I øvrigt kan man også stå der med campingvogn. ↓

Stemningsbilleder fra pladsen. I baggrunden reflekterer det historisk-tekniske museum den sene eftermiddagssol. Til højre et kreativt cafeteria, indrettet på et udrangeret træskib.

Man fornemmer tydeligt, at stellpladsen tilstræber et vist maritimt præg. Det er også her, jeg falder for Störtebeker Weizen - en øl, brygget i Stralsund. Selveste *Störtebeker* var en berømt-berygtet sørøverhøvding, der i middelalderen overfaldt skibe, fortrinsvis tilhørende det rige Hanse-forbund. Han går bl.a. under navnet "Havenes Robin Hood". Blev fanget til sidst og i 1401 henrettet i Hamburg.

Fra Peenemünde til Joachimsthal

Nu er det sørme allerede blevet tirsdag, den 1. september. En lang og enerverende køredag venter os; det går i sneglefart ned over øen Usedom og i dens sydlige ende over broen til fastlandet. Trafikforholdene virker kaotiske og næsten ufremkommelige, så vi dropper badebyen Ahlbeck, selv om den er markeret som seværdig på vores kort. Der er helt sikkert ingen parkeringsplads at få og slet ikke til en autocamper. Allerede længe inden er begge vejsider tæt pakket med parkerede biler. Så nu går det bare derudad mod en campingplads i nærheden af Eberswalde og det store *Schiffshebewerk Niederfinow* (billede) som mål. Bare ved at køre forbi bliver man imponeret over de gevaldige dimensioner.

Desværre bliver det ikke til andet end forbikørslen. På den udsete campingplads - den ligger et stykke ude på landet og virker ret idyllisk - får vi til vores overraskelse den ærgerlige besked: *leider alles besetzt* – alle 8 (!) pladser. Ok,

det ligner nu også mest en fastliggerkoloni. Flere campister sidder med deres øller henne ved receptionen og nidsstirrer os med slet skjult nysgerrighed. Vi føler os næsten som en ikke helt velkommen, fremmed fugl i denne åbenbart sammenspiste forsamling.

Godt det samme. Vi leder febrilsk efter en anden plads i nærheden, fordi vi er udkørte. Men mange muligheder er der ikke, for Gert vil desværre ikke på den nærliggende stellplads ved Schiffshebewerk. Det ender så med en campingplads ca. en halv times trættende ekstrakørsel ved *Joachimsthal* ad snoede og - dog som trøst - smukke, østtyske alléer.

Kommet på plads på campingpladsen ved søen i Joachimstal. Bare en enkelt overnatning + lidt mad.

Campingpladsen, beliggende i et efter alt at dømme populært ferieområde, er ved at lukke og slukke for sæsonen og følgelig næsten forladt. Faciliteterne er fine med prisen også derefter, trods sæsonslet.

Vi spiser på den lille italienske campingplads-restaurant, der holder åbent for vores og de to umiddelbart efter os ankomne hold cykel-campister i telt.

Fra Joachimsthal til Görlitz

Terningerne er kastet: vi længes efter at komme lidt længere sydpå og springer efter en kort rådslagning Schiffshebewerk, Kloster Chorin og Eisenhüttenstadt over. Det må blive en anden gang. GPS'en sættes til *Görlitz*. Den by er et absolut *must*, siger min tyske rejseguide, så vi må lægge vejen forbi, inden vi stiler mod Greiz til det aftalte familiebesøg. Trods motorvej - det skal gå hurtigt - bliver det igen en lang køredag med blandet vejr og ind imellem kraftig regn. Da vi ankommer på stell-/campingpladsen *Rosenhof* i Görlitz, er vejret heldigvis blevet godt igen. Stedet er et stutteri samt sportcenter, her går heste i en indhegning, de sanitære anlæg nås gennem den tilknyttede sportshal og deles med idræts-

folket, vi står på en stor græsmark med udsigt over grønne vidder hen mod en bølgende horisont - her fredeligt og såmænd helt ok.
Inden vi cykler på indkøbstur til danske Netto hiver vi møblerne frem og får os en øl.

Afslapning på "Rosenhof". Gert har ikke sin el-cykel med; den skal til cykelsmeden derhjemme, fordi der er noget i vejen med dens motor. Det begrænser vores aktionsradius noget og bekræfter igen det rigtige i at være elektrificeret. Man er jo heller ikke 25 længere, vel?

Vi er altså heldige med vejret. Solen skinner hele dagen, kun afbrud af et par skyer ind imellem, men ellers varmt og dejligt, lige til sightseeing i Görlitz. Cykelturen ind til centrum kan klares på knappe 15 minutter ned ad bakke. Opad er det mere slidsomt uden el. Hvor er det en køn by! Især *Unterer Markt* er flot med smukke og spændende gamle huse. Vi går betaget rundt og nyder atter engang at være på tur.

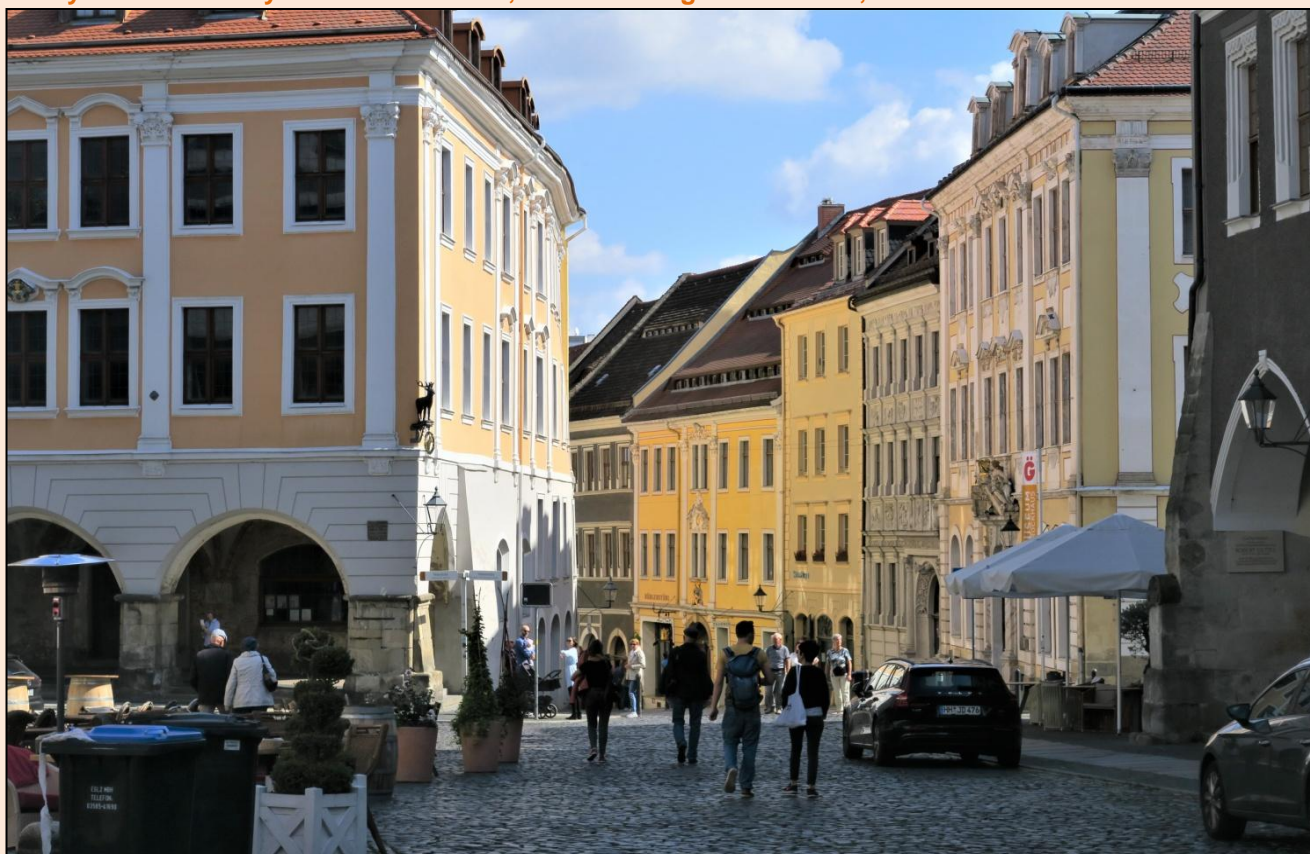

Görlitz (**billederne**), Tysklands østligste by, ligger ved Neisse-floden, der danner grænsen til Polen. Den er den vestlige del af en tidligere sammenhængende by og var før 2. verdenskrig ret betydningsfuld. I dag er bydelen øst for Neisse-floden polsk og hedder noget

så udtaleligt som Zgorzelec. Selvfølgelig skal vi da lige spadserere over fodgængerbroen til den polske del af Görlitz og kan således sige, at vi skam har været på besøg i Østeuropa.

Indtryk fra Görlitz. Byen er ikke helt lille, så der er meget mere at se, end vi orker eller kan nå.

På broen, der forbinder Tyskland med Polen, ser vi over mod den tyske del af den oprindeligt sammenhængende by. Nedenfor kig mod den polske del af byen, nu Zgorzelec, set fra restauranten, hvor vi spiser frokost (den med de opslåede parasoller).

Frokosten spiser vi på den tyske side, lige ud til floden. Menuen er polsk inspireret, så det bliver noget med en stor knödel på en bund af sauerkraut ruskomsnusk til Gert, mens jeg vælger "Himmelreich", en slags Hamborgryg i sennepsovs, svedsker og abrikoser med små melknödler. Og med en øl til er det jo også næsten som at være kommet i himmeriet.

Retten er en lille variant af "Schlesisches Himmelreich", som min mor (der stammede fra denne region) tit fablede om, uden det dog vakte tilbørlig genklang i vores smagsmæssigt bayersk socialiserede familie. Den gang syntes vi, at smagskombinationen sød-sur-røget mildest talt var noget sær.

Det går tilbage igen midt på eftermiddagen, efter forgæves at have forsøgt at få fat på en gaspatron til vores lille Nakano-gaskogeapparat. Jeg mangler en i reserve. Nå, det skal nok lykkes et sted (*det gjorde det ikke - men hjemme hos min søster ventede 48 patroner på mig, som jeg havde bestilt hjemmefra med levering til hende*). Resten af eftermiddagen i solen, i lighed med de fleste andre campister rundt omkring. Det er en populær plads, også til campingvogne. Der bliver pænt fyldt op efterhånden.

Fra Görlitz til Greiz

Igen en hel køredag til den lille, grønne stellplads ved Bäderkomplex i **Greiz**, hvor vi står hver gang, vi skal besøge denne del af familien. Vi plejer at være de eneste, bortset fra nu altså. Kort efter os ankommer der nemlig en autocamper til, som åbenbart også har et målrettet ærinde.

Vi bliver hentet af niece Ina sammen med svoger og enkemand Siegfried kl. 17.45. Spiser græsk hos *Athos*, beliggende i den øvre bydel, og hygger os meget. Kl. 20.30 ca. vandrer vi ned til stellpladsen igen. Det er en gåtur nedad og nedad på ca. 30 minutter i temmeligt buldrende mørke og ved lejlighedsvis nødvendig support af google.maps på mobilen.

NB: Greiz er i øvrigt en køn lille by, der dog stadig bærer præg af udkant-beliggenhed og først nu er begyndt af vågne ved at tænke i mere turistiske baner. Her er nemlig noget at komme efter.

Efter Greiz forlader vi tidligere Østtyskland og stiler mod sydtyske egne. Stemningen, landskabet og kulturen er anderledes længere sydpå, og det glæder jeg mig til - nok også, fordi jeg er vokset op der.

Så vi kigger på kortet og vælger en af de sydtyske byer, der er markeret med gult. Udvalget er ikke helt ringe. Og så går det afsted.